

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1290/2021
22.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Милош Алексић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славољуб Миросављевић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1188/20 од 15.12.2020. године, на седници одржаној 22.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против решења Вишег суда у Јагодини Гж 1188/20 од 15.12.2020. године.

Образложење

Основни суд у Јагодини, пресудом П 1630/18 од 01.10.2020. године, одбио је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезе тужени да исплати тужиоцу на име дуга износ од 2.490 евра у динарској противвредности по најповољнијем курсу по коме пословне банке откупљују ефективну страну валуту на дан исплате, са законском затезном каматом од 05.02.2016. године до коначне исплате, у року од осам дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења (став први изреке). Обавезао је тужиоца да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 71.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности решења о трошковима до коначне исплате, у року од осам дана под претњом принудног извршења (став други изреке).

Виши суд у Јагодини, решењем Гж 1188/20 од 15.12.2020. године, одбио је као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Јагодини П 1630/18 од 01.10.2020. године.

Против наведеног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у границама својих овлашћења на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, а у вези одредби члана 413., 420. и 479. став 6. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“

бр.72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба је поднета 19.02.2018. године.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према томе, како у конкретној ситуацији новчано потраживање у износу од 2.490 евра не прелази износ од 3.000 евра прописан одредбом члана 468. ЗПП, то се ради о поступку у спору мале вредности, у смислу члана 468. ЗПП, у коме против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Дакле, ревизија тужиоца није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**